

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd z siedzibą na Malcie

przeciwko **P. D.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego P. D. na rzecz powoda (...) Ltd z siedzibą na Malcie kwotę 4.792,00 zł (cztery tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.775,00 zł od dnia 8 kwietnia 2016 roku do dnia 12 października 2017 roku;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada pozwanemu na 13 (trzynaście) rat: 11 (jedenaście) pierwszych w wysokości po 400,00 zł (czteryście złotych) każda, dwunastą ratę w wysokości 392,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt dwa złote) i ostatnią trzynastą ratę stanowiącą równowartość odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 4.775,00 zł za okres od dnia 8 kwietnia 2016 roku do dnia 12 października 2017 roku – płatnych miesięcznie, do ostatniego dnia miesiąca, poczynając od października 2017 roku, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

IV zasądza od pozwanego P. D. na rzecz powoda (...) Ltd z siedzibą na Malcie kwotę 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w pozostałym zakresie nie obciążając pozwanego tymi kosztami.

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd z siedzibą na Malcie wniósł pozew przeciwko P. D. o zapłatę kwoty 4 895,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie obliczonymi od kwoty 4 775,00 zł za okres od dnia 08 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 11 października 2015 r. strona pozwana dokonała rejestracji w systemie informatycznym spółki (...) sp. z o.o., a następnie złożyła wniosek o pożyczkę za pośrednictwem zamieszczonego na stronie internetowej formularza, w efekcie czego, po wygenerowaniu profilu klienta, spółka (...) sp. z o.o. wysłała stronie pozwanej R. umowę pożyczki, regulującą zasady zawierania pożyczek przez ww. spółkę z wygenerowanym dla umowy numerem. Warunkiem potwierdzenia R. umowy pożyczki było przelanie na rachunek ww. spółki – z indywidualnego rachunku bankowego strony pozwanej – kwoty 0,01 zł. Powód wskazał, iż w dniu 22 lutego 2016 r., w związku z zaakceptowaniem przez (...) sp. z o.o. wniosku o udzielenie pożyczki oraz przelaniem przez stronę pozwaną na rachunek spółki kwoty 0,01 zł – (...) sp. z o.o. dokonała przelewu pożyczki w kwocie 3 500,00 zł na rachunek bankowy strony pozwanej. Powód wskazał, iż pozwany zobowiązał się spłacić pożyczkę w kwocie całkowitej 4 775,00 zł (w tym opłata administracyjna 1 275,00 zł), w terminie do 07 kwietnia 2016 r. oraz że w dniu 01 czerwca 2016 r., powód nabył w drodze przelewu wierzytelność przysługującą

(...) sp. z o.o. w stosunku do pozwanego. Na kwotę żądaną pozwem: 4 895,00 zł, poza kwotą wskazaną wyżej: 4 775,00 zł, składa się również koszt podjętych działań windykacyjnych, zgodnie z Tabelą opłat, tj. kwota 120,00 zł.

(pozew – k. 2-4)

Nakazem zapłaty z dnia 30 maja 2017 r. w postępowaniu upominawczym, wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 10905/16 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gdyni, uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 31)

Zaskarżając powyższy nakaz zapłaty, pozwany P. D. wniósł od niego sprzeciw, w którym zarzucał niesłuszne naliczenie kosztów pożyczki. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwestionuje wszystkie dodatkowe opłaty, z uwagi na to, że wielokrotnie kontaktował się ze stroną powodową, wnosząc o rozłożenie zadłużenia na raty, co skutkowało jedynie informacją o możliwości przedłużenia okresu spłaty pożyczki. Pozwany we wniesionym przez siebie sprzeciwie oświadczył jednocześnie, iż zgadza się na zwrot kwoty przyznanej pożyczki w całości.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 33-34-v)

Pozwany P. D. na rozprawie w dniu 12 października 2017 r. ostatecznie nie zakwestionował należności pożyczki i opłaty administracyjnej, a jedynie opłatę windykacyjną oraz wniósł o rozłożenie na raty w wysokości po 400,00 zł dochodzonej przez powoda należności i nieobciążenie go kosztami postępowania.

(oświadczenie pozwanego na rozprawie w dniu 12 października 2017 r. - zapis rozprawy z dnia 12 października 2017 r. – 00:20:42-00:22:29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Po dokonaniu w dniu 11 października 2015 r. przez P. D. (pożyczkobiorcę) rejestracji w systemie informatycznym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (pożyczkodawca) oraz złożeniu wniosku o pożyczkę za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie internetowej, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przesłała P. R. Umowę P. wraz z wygenerowanym dla tej umowy numerem: (...).

niesporne, nadto umowa ramowa pożyczki – k. 17-21

W dniu 11 października 2015 r. P. D. dokonał przelewu kwoty 0,01 zł na rachunek pożyczkodawcy, czym potwierdził wolę zawarcia umowy pożyczki.

niesporne, nadto potwierdzenie przelewu z dnia 12.10.2015 r. – k. 22

W dniu 22 lutego 2016 r. w związku z zaakceptowaniem przez pożyczkodawcę wniosku o udzielenie pożyczki, pożyczkodawca dokonał przelewu kwoty 3 500,00 zł tytułem pożyczki na rachunek bankowy P. D..

Na podstawie zawartej umowy pożyczki o numerze (...), P. D. zobowiązał się do zwrotu pożyczkodawcy w.w kwoty wraz z kwotą 1 275,00 zł z tytułu opłaty administracyjnej, tj. do zwrotu pożyczki w kwocie całkowitej 4 775,00 zł, w terminie do 07 kwietnia 2016 r.

Zgodnie z treścią § 14 ust. 3 R. Umowy P., w przypadku, gdy pożyczka lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie, pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy opłatę za upomnienie drogą telefoniczną, elektroniczną, listową, w formie SMS oraz w formie pisemnego monitu w kwocie wynikającej z Tabeli Opłat stanowiącej załącznik do w.w. Umowy, jak również znajdującej się na stronie internetowej pożyczkodawcy.

niesporne, nadto potwierdzenie przelewu z dnia 22.02.2016 r. – k. 23, profil klienta – k. 5, ramowa umowa pożyczki – k. 17-21

W dniu 01 czerwca 2016 r. spółka (...) Ltd z siedzibą na Malcie zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę cesji wierzytelności, na mocy której nabyła wierzytelność przysługującą wobec P. D. z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) w łącznej kwocie zadłużenia 4 959,86 zł, w tym kapitał w kwocie 3 500,00 zł, prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 1 275,00 zł, odsetki karne pozostałe do spłaty w kwocie 76,86 zł, opłaty windykacyjne w kwocie 108,00 zł.

niesporne, nadto: umowa przelewu z dnia 01.06.2016 r. z załącznikiem – k. 10-12, 16)

Pismami z dnia 08 listopada 2016 r. spółka (...) Ltd z siedzibą na Malcie zawiadomiła P. D. o cesji wierzytelności przysługującej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w kwocie 5 262,83 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 22 lutego 2016 r. o numerze (...) oraz wezwała P. D. do zapłaty w.w. kwoty.

niesporne, nadto zawiadomienie z dnia 08.11.2016 r. – k. 25, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dowodem nadania – k. 24,26

P. D. prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług taxi, z której miesięcznie osiąga dochód w kwocie 2 500,00 zł netto. Nie posiada dochodów z innych źródeł, jak też nie posiada oszczędności, nieruchomości, czy papierów wartościowych. Mieszka wraz z konkubiną, której dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania – około 500,00 zł miesięcznie. Płaci alimenty na dzieci w kwocie 800,00 zł miesięcznie; koszty swojego wyżywienia ponosi samodzielnie. Jego jedynym majątkiem jest samochód, niezbędny w związku z rodzajem wykonywanej pracy zarobkowej.

niesporne, nadto zeznania pozwanego P. D. – zapis rozprawy z dnia 12 października 2017 r. - 00:15:10-00:20:42

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny, który był między stronami niesporny, Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, nadto nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Powód domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 4 895,00 zł powoływał się na umowę pożyczki zawartą w dniu 22 lutego 2016 r. między pozwanym a (...) Sp. z.o.o. wskazując, iż wierzytelność wynikającą z tej umowy nabył w drodze cesji od w/w pożyczkodawcy. W uzasadnieniu pozwu powód wskazywał, że żądana przez niego kwota stanowi całkowity koszt pożyczki, uzgodniony i zaakceptowany przez strony, który pozwany zobowiązał się zwrócić wraz z kwotą kosztów z tytułu podjętych działań windykacyjnych, wyliczonych na kwotę 120,00 zł, zgodnie z Tabelą Opłat.

Na potwierdzenie zasadności i wysokości swojego żądania – do wykazania których powód był zobowiązany zgodnie z art. 6 k.c. - powód przedłożył umowę ramową pożyczki zawartą przez pozwanego z w/w pożyczkodawcą oraz dokumenty w postaci potwierdzenia przelewu kwoty 3 500,00 zł na konto pozwanego w dniu 22 lutego 2016 r. wraz z umową pożyczki o numerze (...). Z dokumentów tych wynika, że w dniu 22 lutego 2016 r. pożyczkodawca, będący poprzednikiem prawnym powoda, udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 3 500,00 zł, zaś pozwany był zobowiązany do zwrotu tej kwoty wraz z kwotą 1 275,00 zł stanowiącą opłatę administracyjną, w terminie do dnia 07 kwietnia 2016 r. Pozwany powinien więc łącznie zwrócić powodowi (jako nabywcy wierzytelności) kwotę 4 775,00 zł, stanowiącą kapitał i w.w. opłatę administracyjną, wobec czego w tym zakresie Sąd uznał żądanie powoda za zasadne zwłaszcza, że pozwany ostatecznie nie kwestionował należnych powodowi kwot z tytułu pożyczki i opłaty administracyjnej.

Poza wskazaną wyżej kwotą, powód domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kwoty 120,00 zł, stanowiącej koszty podjętych działań windykacyjnych, naliczone zgodnie z R. Umową P. i Tabelą Opłat.

W ocenie Sądu powyższe żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie jedynie co do kwoty 17,00 zł, stanowiącej opłatę związaną z wysłaniem do pozwanego pisemnego wezwania do zapłaty datowanego na 08 listopada 2016 r.

Jak wynika z treści § 14 ust. 3 przedłożonej przez powoda R. Umowy P., w przypadku, gdy pożyczka lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie, pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy opłatę za upomnienie drogą telefoniczną, elektroniczną, listową, w formie SMS oraz w formie pisemnego monitu w kwocie wynikającej z Tabeli Opłat stanowiącej załącznik do w.w. Umowy, jak również znajdującej się na stronie internetowej pożyczkodawcy. Jak wynika natomiast z przedłożonej przez powoda Tabeli Opłat – wysokość opłaty za przesłanie listu stanowi kwotę 17,00 zł.

Poza w.w. dokumentami, powód dołączył do pozwu ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 08 listopada 2016 r., w którym jako adresat wskazany został pozwany P. D. wraz z potwierdzeniem nadania listu poleconego, wykazując tym samym zasadność żądania zwrotu tych kosztów we w.w. wysokości.

Za niezasadne, gdyż nieudowodnione, Sąd uznał natomiast żądanie powoda w zakresie zapłaty pozostałej kwoty z tytułu opłat windykacyjnych, tj. 103,00 zł. Powód bowiem w żaden sposób nie wyjaśnił, w jaki sposób kwota ta została wyliczona, tj. jakie konkretnie działania windykacyjne zostały w stosunku do pozwanego podjęte i jaki był koszt każdego z poszczególnych działań. Zasadność żądania kwoty 103,00 zł nie wynika również z żadnego z dokumentów przedłożonych przez powoda, zaś samo twierdzenie, iż kwota ta jest powodowi należna, w związku z tym, iż taki koszt został poniesiony z tytułu podjętych działań windykacyjnych, nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym przedstawionym przez powoda. Żądanie powoda w zakresie zapłaty powyższej kwoty nie zasługiwało więc na uwzględnienie, gdyż nie zostało wykazane i jako takie podlegało oddaleniu.

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 509 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 792,00 zł, zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki od kwoty 4 775,00 zł za okres od dnia 08 kwietnia 2016 r. do dnia wydania niniejszego wyroku.

Należy wskazać, iż okres zasądzonych odsetek jest wynikiem zastosowanego przez Sąd w pkt III wyroku rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty.

W pozostałym zakresie Sąd w pkt. II wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario, oddalił powództwo.

Na podstawie zaś art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala, więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądzzonego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być nie tylko obiektywne, ale również spowodowane działaniem samego dłużnika.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek dający podstawę do skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa art. 320 k.p.c. Przemawia za tym przede wszystkim sytuacja materialna pozwanego nie pozwalająca na jednorazową spłatę zadłużenia wobec powoda.

Sąd rozkładając pozwanemu zasądzone świadczenie na raty miał na celu nie tylko uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, ale również umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Uwzględniając realne możliwości finansowe pozwanego, ale także mając na względzie interes wierzyciela w uzyskaniu w możliwie krótkim czasie całej zaległości, Sąd zasądzone świadczenie rozłożył na 13 rat kształtujących się na poziomie: 11 pierwszych w wysokości po 400,00 zł każda, dwunastą ratę w wysokości 392,00 zł zaś ostatnią ratę w wysokości równoważności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 4 775,00 za okres od dnia 08 kwietnia 2016 r. do dnia

12 października 2017 r., płatnych miesięcznie, do ostatniego dnia miesiąca, poczynając od października 2017 r., z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Zdaniem Sądu, przyjęcie takiej wysokości poszczególnych rat umożliwi pozwanemu spłatę zadłużenia w terminach określonych wyrokiem i jednocześnie nie pozbawi go środków niezbędnych do utrzymania siebie i rodziny (w szczególności dopełnienia ciążącego na pozwanym obowiązku alimentacyjnego).

Sąd mając na uwadze złą sytuację finansową pozwanego, postawę pozwanego, a także kierując się tym, że ewentualne zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w całości obciążałoby go ponad miarę, uznał, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek i na zasadzie art. 102 k.p.c. zasądził od pozwanego – jako strony przegrywającej – jedynie część kosztów procesu, o czym orzeczono w pkt IV sentencji wyroku.

Sąd, orzekając o kosztach, winien porównać sytuację materialną strony oraz wysokość kosztów, które strona winna uiścić i zdecydować, czy strona jest w stanie konkretnie koszty ponieść bez uszczerbku koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Nadto Sąd miał na uwadze postawę pozwanego, który w żaden sposób nie uchylała się od odpowiedzialności za powstałe zobowiązania, jednakże z uwagi na zaistniałe trudności finansowe nie był w stanie przed wszczęciem procesu, jednorazowo, spłacić powstałego zadłużenia względem powoda. Ponadto pozwany, pomimo niewielkiej kwoty pozostającej miesięcznie na utrzymanie siebie, zadeklarował chęć spłaty powstałego zadłużenia w dość wysokich jak na jego możliwości finansowe ratach. W ocenie Sądu pozwany, z uwagi na swoją sytuację materialną, co zostało przeanalizowane i uwzględnione przez Sąd już przy rozłożeniu zasądzzonego świadczenia na raty, jest w stanie ponieść jedynie część kosztów niniejszego procesu, tj. kwotę 200,00 zł, stanowiąca sumę uiszczonych przez powoda opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, opłaty sądowej od pozwu w kwocie 100,00 zł i część należnej powodowi stawki minimalnej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 83,00 zł. Ponadto za częściowym obciążeniem pozwanego kosztami postępowania przemawia również – co wyżej już wskazano – jego postawa. Ze wskazanych wyżej względów Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu w pozostałej części.